

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

28 oktober 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Joachim Coens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de bestemming van de bijzondere dotatie aan Bloso met betrekking tot de jeugdsport

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de herbestemming van het kerkelijk patrimonium

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse Vereniging Hengelsport Verbonden (VVHV)

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 28 oktober 1999

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 12.02 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Joachim Coens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de bestemming van de bijzondere dotatie aan Bloso met betrekking tot de jeugdsport

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Coens tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de bestemming van de bijzondere dotatie aan Bloso met betrekking tot de jeugdsport.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vooraleer we de begrotingsbesprekingen aanvatten over de kredieten voor de jeugdsport in 2000, wil ik nog een vraag stellen over het jaar 1999.

Tijdens de vorige zittingsperiode werden in dit parlement een aantal debatten over sport gevoerd. De rode draad was dat de jeugdsport meer geld en een betere ondersteuning nodig heeft. Iedereen was het daarover eens. Minister Sauwens heeft op de radio dezelfde bezorgdheid geuit. Er waren duidelijk extra middelen nodig voor de niet-professionele sportbeoefenaar en om te werken aan de fysieke conditie van de Vlaamse jeugd en om de drop-out tegen te gaan.

Naar aanleiding van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen werd in het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie unaniem goedgekeurd. Enerzijds moesten de sportfederaties op decretale basis meer middelen krijgen om een goede jeugdsportwerking uit te bouwen. Anderzijds

moesten de gemeentelijke sportdiensten nagaan hoe ze bij hun lokale werking clubs kunnen ondersteunen, aanvullen en coördineren om de jeugdsport te ondersteunen.

In eerste instantie moest het decreet op de sportfederaties worden aangepast, en in tweede instantie het decreet op de gemeentelijke sportdiensten. Aangezien dit tweede decreet nog maar recent in werking is getreden, werd beslist om het eerst te evalueren. Vervolgens zou worden nagegaan hoe het tijdens deze zittingsperiode zou kunnen worden aangepast.

Het decreet op de sportfederaties werd reeds tijdens de vorige zittingsperiode aangepast. De vorige Vlaamse regering heeft het op 13 april afgekondigd. In afwachting van het decreet op de sportfederaties had voormalig minister Martens reeds 50 miljoen frank uitgetrokken in de begroting 1999 voor jeugdsport in functie van het strategisch sportplan. Ik spreek over programma 49.1.

Het decreet op de sportfederaties werd in april goedgekeurd en afgekondigd. In het decreet staat dat er minimum 50 miljoen frank moet worden besteed aan jeugdsport. Naast de basisopdrachten voor de federaties zijn er ook vier facultatieve opdrachten : topsport, jeugdsport, sportkampen en prioriteiten van de Vlaamse regering.

Een aantal zaken uit dit decreet konden via uitvoeringsbesluiten gefaseerd in werking treden vanaf april. Ik richt mijn aandacht vooral op het jeugdsportbeleid, waarvoor in de begroting 50 miljoen frank werd uitgetrokken. Ook in de decretale basis werd projectmatig voorzien.

Mijnheer de minister, we mogen die 50 miljoen frank voor de jeugdsport niet laten verloren gaan door ze niet te besteden in 1999. Dat zou heel jammer zijn. Wordt dit geld besteed ? Zo ja, hoeveel werd er reeds besteed ? Op welke manier wordt

Coens

het besteed ? Hoe zal het de volgende maanden worden besteed ? Volgens welke criteria en volgens welke procedure worden de projecten geselecteerd ? Wie beoordeelt de projecten ?

Wordt die 50 miljoen frank besteed via uitvoeringsbesluiten die worden opgesteld op basis van het decreet, of beslist Bloso hierover ? Een uitvoeringsbesluit kan de besteding van de middelen vergemakkelijken. Bestaat er reeds een uitvoeringsbesluit voor de projectsubsidies in de jeugdsport ? Dit is mogelijk, aangezien het decreet van kracht is en gefaseerd kan worden ingevoerd. Er werd 50 miljoen frank uitgetrokken voor 1999. Ik hoop dat die middelen ook worden besteed.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, ik wil me kort aansluiten bij de vraag van de heer Coens. Tijdens de vorige zittingsperiode hebben we met onze resolutie de sport in het Vlaams Parlement binnengebracht. Er werden grondige discussies over gevoerd. Iedereen was het erover eens dat de conditie van de jeugd dringend moest verbeteren, en dat dit een grotere deelname aan sport vereiste in een kwalitatief kader.

Er werd 50 miljoen frank uitgetrokken voor de jeugdsport. We hebben altijd gepleit voor meer middelen voor de sport en voor de jeugdsport in het bijzonder. De heer Coens vraagt terecht hoe de middelen op het terrein zullen worden verdeeld.

Het luik projectsubsidies facultatieve opdrachten voor de jeugdsport houdt in dat de sportfederaties hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. De clubs kunnen bepaalde projecten indienen. We moeten ervoor zorgen dat de beperkte middelen terecht komen bij kwaliteitsvolle projecten. De federaties moeten dus doelgericht werken. Dit is geen gemakkelijke taak. In een van onze besprekingen hebben we verwezen naar bepaalde federaties die in samenwerking met de VUB meetinstrumenten hanteren om de kwaliteit te bepalen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, een van de grote krachtlijnen van het strategisch sportplan was het voeren van een speciale actie gericht op het verbeteren van de kwaliteit van de jeugdsport. Ik ben dan ook blij dat minister Sauwens een actie heeft aangekondigd.

Er zou een gedecentraliseerde aanpak komen, zodat de gemeentebesturen meer inspanningen kunnen leveren. Dat was een van de grote kenmerken. Het leggen van accenten op de jeugdsport moet op verschillende niveaus gebeuren : zowel op lokaal vlak als in het kader van de federaties. Hoe ver staat het met het gevolg dat wordt gegeven aan het goedgekeurde decreet op de sportfederaties ? Ik heb het dan vooral over de jeugdsport. Ik zal mijn mening daarover voorlopig nog niet geven.

De heer Jos Stassen, voorzitter : Het decreet op de sportfederaties was een gecontesteerd decreet, en een aantal partijen die er niet mee akkoord gingen, moeten nu de uitvoering ervan realiseren. We moeten dus zorgen voor de nodige aandacht bij de uitvoering van dat decreet. Ook de vraag om uitleg van de heer Huybrechts over de hengelsport heeft te maken met de uitvoering van dit decreet. We moeten er bij de bespreking van de begroting de nodige aandacht aan besteden, en eventueel conclusies trekken en aanpassingen doen.

Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, het is de eerste maal dat we de gelegenheid hebben om samen over de Vlaamse sport te spreken. Dat doet me genoegen, vooral omdat ik in grote mate uitvoering kan geven aan wat het parlement bij herhaling heeft geformuleerd.

Ik kom dadelijk tot de problematiek van het decreet. Het eerste deel van de vraag van de heer Coens heeft betrekking op de 50 miljoen frank die werd ingeschreven voor jeugdsport. Voormalig minister Martens en Bloso hebben hier geen initiatieven meer genomen. Gezien de verkiezingen en de coalitiewissel, werd gewacht op nieuwe instructies.

Ik heb onmiddellijk aan Bloso gevraagd om voorstellen te doen. Het was niet mogelijk om nog vlug de uitvoeringsbesluiten te maken. De ingangsdatum van het decreet is 1 januari 2000. Bij het bepalen van en het onderhandelen over het decreet hebben we allemaal gezien hoeveel er via uitvoeringsbesluiten moet worden geregeld. Dat is een zware taak. Ik kom daar nog op terug.

Er is op dit ogenblik nog geen decretale basis om de kredieten voor de jeugdsport te kunnen aanwenden. Ik heb aan Bloso gevraagd wat er mogelijk is via de eigen uitgaven van Bloso voor de jeugdsport. Men heeft me gisteren een eerste project bezorgd, en ik hoop er nog een aantal andere te krijgen. Het schijnt dat ook de Vlaamse Sportfederatie inmiddels voorstellen heeft geformuleerd.

Sauwens

Morgen heb ik de hele namiddag een bespreking met de verantwoordelijken van Bloso om onder meer de uitvoeringsbesluiten van het decreet en dus ook de toewijzing van die 50 miljoen frank te bespreken. Ik zal daarna met een voorstel naar de regering gaan.

Op dit ogenblik kan ik alleen zeggen dat het mijn wil is om die 50 miljoen frank nog vast te leggen in 1999, en dat de kredieten zullen worden aangevend in het kader van het lokale jeugdsportbeleid, zoals het Vlaamse regeerakkoord uitdrukkelijk bepaalt. Het gaat om gemeentelijke sportclubs en scholen, waarbij één of meer actoren zullen worden ondersteund voor projecten met een kwaliteits- of participatieverhogend effect. De handicap is dat het decreet pas in werking treedt op 1 januari 2000. De inhoudelijke sturing van het jeugdsportbeleid en de jeugdsportbegeleiding kan pas gebeuren in het kader van dat nieuwe decreet.

Ik kom tot het tweede deel van de vraag. Ik heb Bloso gevraagd om hier spoedig werk van te maken. Ik heb inmiddels een aantal ontwerpen van uitvoeringsbesluiten gekregen. Over een aantal knelpunten zullen we morgen beslissingen nemen. We zullen de besluiten voor advies voorleggen aan de Vlaamse Sportraad en de inspectie van Financiën. We zullen ze ook voorleggen aan de minister van Begroting en de Raad van State, en daarna aan de regering zelf.

De laattijdigheid van de eventuele goedkeuring van die uitvoeringsbesluiten heeft zoals gezegd te maken met de regeringswissel en de moeilijkheidsgraad van het decreet. Ik zal aan de hand van de discussies van morgen bepalen in hoeverre we resoluut zullen doorgaan. In het decreet zitten een aantal moeilijke punten. Men heeft alles tot in de details bepaald, zodat de wat minder professioneel georganiseerde federaties voor moeilijkheden worden geplaatst bij het indienen van hun aanvragen. Waar mogelijk, zou ik een en ander willen vereenvoudigen via uitvoeringsbesluiten. Ik wil niet op de zaken vooruitlopen, maar het alternatief is dat we het decreet laten starten zoals bepaald, en dat we afspreken een heel strakke evaluatie te houden binnen het kader van de begroting. Daarna kunnen we dan eventueel decretale wijzigingen doorvoeren. We moeten hierover overleggen.

In het decreet zitten ook heel veel goede dingen. Sommige zaken kunnen we nu veel selectiever subsidiëren. Er zitten ook belangrijke knelpunten in, zoals het sporttakkenbeleid.

Over een drietal weken denk ik een vrij gedetailleerd antwoord te kunnen geven op de geuite bekommernissen. Het overleg vindt morgen plaats, en ik zal in de loop van de volgende dagen de nodige beslissingen voorleggen aan de regering.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik hoop dat de 50 miljoen frank nog kan worden aanbesteed. Het zou bijzonder jammer zijn dit bedrag verloren te laten gaan. Er moeten een aantal objectieve criteria worden bepaald. Hopelijk komt dit geld terecht bij de begeleiding van jongeren op het terrein.

Ik begrijp dat het opstellen van de uitvoeringsbesluiten niet zo evident is, maar men moet beseffen dat de geest van het decreet veeleer een andere interpretatie is van de manier waarop de administratie deze decreten zal uitvoeren. Het is belangrijk dat van de vroegere geest van inspecteren van punten en komma's, wordt overgegaan naar een kadervorming waarin de administratie de federaties begeleidt. In de commissiebesprekingen werd gezegd dat er veel vragen leven bij de federaties, en dat het heel belangrijk is dat de administratie begeleidend optreedt in deze zaak.

Ik hoop dat dat wordt weerspiegeld in de uitvoeringsbesluiten. Men moet ze niet meer detailleren dan nodig, maar wel de nodige aandacht vestigen op de verwachte begeleiding van de administratie. Ik hoop dat die uitvoeringsbesluiten ook in het parlement worden meegedeeld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de herbestemming van het kerkelijk patrimonium

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de herbestemming van het kerkelijk patrimonium.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil onmiddellijk zeggen dat mijn vraag zeker niet is ingegeven door enige vooringenomenheid tegenover de katholieke geloofsleer. Ik heb mijn eigen overtuiging, maar heb tevens het grootste respect voor het katholieke geloof. Ik ben trouwens katholiek opgevoed. Toen ik achttien was, heb ik mijn eigen mening gevormd. Ik verwacht van de katholieken ook dat ze respect hebben voor een andere geloofsovertuiging. Dit wilde ik toch even vermelden.

Het is een objectief gegeven dat het kerkbezoek in Vlaanderen terugloopt. Daardoor werden de bisdommen genoodzaakt om parochies te hergroeperen onder de koepel van federaties. Die herindeling van de parochies heeft als gevolg dat pastoors de erediens van verschillende parochies voor hun rekening nemen, zonder dat kerken worden gesloten.

Door het instandhouden van de parochies moeten wettelijk gezien ook de kerkfabrieken blijven bestaan. De leegstaande pastorieën en weinig gebruikte kerken zorgen echter voor een toenemend ongenoegen bij heel wat gemeentebesturen. Het verplichte onderhoud en de kosten van de kerkfabrieken vormen immers een zware last in de gemeentebegroting. Naar schatting belooft het jaarlijkse kostenplaatje voor het hele land twaalf miljard frank. Ik weet niet of de minister cijfers heeft over de kostprijzen voor Vlaanderen.

Ter illustratie is er de recente discussie in de gemeente Moorslede, een landelijke gemeente in de provincie West-Vlaanderen van nog geen 10.000 inwoners. De gemeentelijke toelage voor de kerkfabriek voor het begrotingsjaar 2000 bedraagt daar 14 miljoen frank. Dat is bijna een kwart van de ontvangsten van de gemeente uit de aanvullende personenbelasting.

Er is ongenoegen bij veel gemeentebesturen, en dat heeft niets te maken met een gebrek aan respect voor het katholieke geloof. Het gaat om de financiële implicaties van een zeer oude wetgeving, die dateert uit de tijd van Napoleon.

Heel wat gemeentebesturen spelen dan ook met het idee om kerken als gemeenschapsplaatsen te gebruiken. Ze krijgen zo geen nieuwe bestemming, maar een bijkomende bestemming. Er zijn voorbeelden gekend, ook in West-Vlaanderen, van kerken die worden gebruikt voor een klassiek concert of voor tentoonstellingen. Uw voorganger, de heer Martens, heeft daar bepaalde ideeën over, en heeft

daarover zelfs een studie laten uitvoeren door de Koning Boudewijnstichting.

In september vond een ontmoeting plaats tussen 49 West-Vlaamse burgemeesters en de bisschop, die zich erg begripvol heeft opgesteld voor de zware financiële inspanningen van de gemeenten. Hij toonde zich bereid om de discussie over een herbestemming van pastorieën en kerken aan te gaan.

Is de minister van plan een initiatief te nemen inzake een mogelijke herbestemming van het kerkelijk patrimonium ? Is hij van plan contact op te nemen met de kerkelijke overheden ? Zo ja, welke concrete invulling zal hij hieraan geven ? Is het mogelijk de herbestemming kerkelijk patrimonium reeds in kaart te brengen, of is dat al gebeurd ?

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een erg belangrijk dossier en we zullen het daar in de toekomst zeker nog over hebben. Vandaag hebben we het enkel over de herbestemming. De minister is zowel bevoegd voor de gemeenten als voor de monumenten. Dat moet bijzondere mogelijkheden scheppen om de volgende jaren vooruitgang te boeken in dit dossier.

Minister Johan Sauwens : Ik heb daarom niet meer geld.

De heer Jan Loones : Neen, maar u beheert het geld wel. U hebt voor de beschermde kerkgebouwen de sleutel in handen.

In de eerste plaats pleit onze partij voor een ruime bescherming van kerkgebouwen : niet omdat het kerken zijn, maar wel omdat ze behoren tot de biotoop van Vlaanderen. We herkennen onze dorpen aan de kerktorens. Dit is onze leefwereld, los van de ideologische aspecten.

In de tweede plaats is er nood aan een bredere bestemming van de kerken. Via bescherming zouden bestemmingsvoorwaarden kunnen worden ingeschreven.

Op de derde plaats is een van de wrijvingspunten nog steeds de voogdij van de federale overheid, zelfs bij herstellingswerken aan beschermde gebouwen. Dat gaat te ver, en daar moet de volgende jaren zeker iets aan gebeuren.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik denk dat er een breed maatschappelijk draagvlak bestaat voor een grondige discussie hierover, iets wat een vijftal jaren geleden veel moeilijker lag. Het is de verdienste van de heer Martens dat hij vanuit zijn eigen overtuiging gemakkelijker de dialoog kon aangaan met kerkelijke overheden om die problematiek bespreekbaar te maken.

De heer Kris Van Dijk : Twijfelt u aan minister Sauwens ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Neen, ik twijfel niet aan hem. Ik denk alleen dat dit veel moeilijker is als men niet dezelfde ideologische overtuiging heeft. Ik ben dan ook blij dat dit in het verleden al is gebeurd, zodat er nu verder kan worden gewerkt.

Ik heb wel een probleem met de vermenging van materies in de uiteenzetting van de heer Hostekint. Deze discussie staat los van de discussie over de financiële ondersteuning van kerkfabrieken. Trouwens, dit is een federale materie.

Ik denk ook dat de herbestemming niet enkel beperkt mag blijven tot het kerkelijk patrimonium. We moeten starten bij de geklasseerde monumenten, en daar dan ook het industrieel patrimonium bij rekenen. Ik denk aan leegstaande fabrieken of kleine centraal gelegen ambachtelijke entiteiten die omwille van milieuvergunningen weggaan. Dat zijn kankerplekken in de dorpscentra. Het zoeken naar een nieuwe functionele invulling gaat dus veel verder dan de kerken. Het gaat over kloosters, abdijen, begijnhoven, industrieel patrimonium, enzovoort.

Ik wil de minister vragen om eens bij zijn collega's over de landgrens te gaan kijken. Nederland heeft sommige gebouwen met respect voor de oorsprong ervan een andere bestemming gegeven. We ondersteunen een nieuwe functionele invulling dan ook volledig.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met de voorgaande sprekers. Voor deze belangrijke materie vinden we vandaag geen oplossing. Bijna elke Vlaamse gemeente wordt vroeg of laat geconfronteerd met deze problemen.

In de opsomming van de heer Hostekint moet voor de regelgeving een onderscheid worden gemaakt tussen pastorieën en kerken. We moeten nagaan

wie de eigenaar is. In het algemeen is de kerkfabriek eigenaar van de kerk. Pastorieën daarentegen zijn vaak eigendom van de gemeente, die verplicht is om een pastoor te huisvesten.

De vraag is of de pastoor moet worden gehuisvest in een eeuwenoude woning. Vaak is dat nog zo. Gisteren was er een vraag over het Jacob Smitsmuseum. Vroeger was dat een pastorie. Het is belangrijk een onderscheid te maken tussen de gebouwen die tot het kerkelijk patrimonium behoren, maar wel een verschillende eigenaar hebben.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ook mijn fractie heeft over deze zaak een uitgesproken mening. De invalshoek waarmee de problematiek wordt benaderd, is zeer positief. De evolutie is zoals ze is. We moeten een herbestemming geven aan het kerkelijk patrimonium.

Men moet met twee principes rekening houden. De eigenheid van het gebouw, het religieus karakter, mag niet worden geschonden. Men moet activiteiten zoeken die daar geen afbreuk aan doen. Daarnaast moet men niet automatisch overgaan tot de bescherming van het gebouw.

Voor andere zaken probeert men in allerlei convenants afspraken te maken. Kan men dat in dit geval ook niet doen ? Men zou in samenspraak en eventueel via subsidiëring zonder nieuwe regelgeving de herbestemming tot stand kunnen brengen. Mijnheer de voorzitter, er is toch een verschil tussen de debatten hier en de discussies op lokaal vlak. Op plaatselijk niveau zit men veel vlugger in een sfeer van onverdraagzaamheid, terwijl men in het parlement de zaak afstandelijker behandelt.

Ik stel dan ook voor om in het parlement een werkgroep op te richten om, boven de partijgrenzen heen, een concrete oplossing te formuleren. De verschillende partijen moeten, rekening houdend met de mogelijkheden, een debat voeren dat totaal los staat van de moeilijkheden op lokaal vlak.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik stel voor dat u dit voorstel indient. We kunnen het dan later bij de regeling van de werkzaamheden in samenspraak met de minister bespreken.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : De zaak is lokaal vergiftigd, omdat het debat over kerkfabrieken en

Van Hecke

de herfinanciering ten onrechte wordt vermengd met de voorliggende zaak.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik weet dat plots allerlei verdachtmakingen kunnen opduiken. Dat is ook gebeurd bij de behandeling van dossiers van ruimtelijke ordening in Limburg.

In de jaren '80 was er een pausbezoek, en kreeg toenmalig VU-partijvoorzitter Anciaux van het aartsbisdom de vraag wie de katholieke parlementsleden van de VU waren. Hij antwoordde kort dat hij dat niet wist. In dit soort discussies moeten we genoeg maturiteit aan de dag leggen om het probleem rustig en in het algemeen belang te benaderen. We moeten dit soort ideologische reminiscenties weren.

Het probleem dat de vraagsteller aanhaalt, is belangrijk. Ik wil de zaak in een ruimer kader plaatsen. Monumentenzorg is een belangrijk thema. De financiering van het patrimonium vormt voor veel lokale besturen een probleem.

Men kan zich de vraag stellen in hoeverre het zinvol is de kerkfabrieken per parochie te beschouwen. Er worden hoe langer hoe meer federaties opgericht om de bediening van de eredienst te verzekeren. We moeten nagaan of het niet beter is om een vernieuwde samenwerking op te zetten tussen de lokale besturen, die de financiële last dragen, en de kerkfabrieken. Ik weet dat daarover voorstellen bestaan. Het idee om één kerkfabriek per gemeente te organiseren om zo op een meer professionele manier het patrimonium te beheren, lijkt me een mogelijke suggestie.

Op vraag van de heer Martens heeft de Stichting Vlaams Erfgoed een schitterend werk gepubliceerd over kerkelijk cultureel erfgoed. Ik zal het aan de leden van de commissie laten bezorgen. De problematiek wordt daarin zeer evenwichtig benaderd.

De massale aanwezigheid van het kerkelijk erfgoed heeft een betekenis. Het is een materiële weerslag van het collectief geheugen van Vlaanderen. We moeten dat respecteren. Het gaat vaak om grote kathedralen en kerken, kleine kapellen en kloosters, abdijen en pastorieën. We moeten dit rijke verleden behouden als belangrijk onderdeel van ons Vlaams cultureel patrimonium.

Zo krijgt men trouwens een bijzonder goede staalkaart van de kunsthistorische evoluties in Vlaanderen. Die mensen hebben met die gebouwen het beste van zichzelf gegeven.

– *De heer Dany Vandebossche treedt als voorzitter op.*

Ik geef u enkele cijfers. Vlaanderen telt ruim 500 beschermde kerken, op een totaal van ongeveer 1.811 parochies en dus een minstens even groot aantal parochiekerken. Dat betekent dat meer dan 25 percent van het kerkpatrimonium beschermd is. 60 percent van de premies van de Vlaamse Gemeenschap voor restauratiewerken, gaat naar kerkelijk-cultureel erfgoed. Dat is een aanzienlijk aandeel. Dit jaar alleen al gaat er in Vlaanderen 1,2 miljard frank subsidies naar de restauratie van kerken. Het gaat dus over enorme bedragen.

Vanuit het oogpunt van Monumentenzorg kan men inderdaad vragen stellen over de bestemming van deze gebouwen. Deze gebouwen worden voor 90 percent door Vlaamse, provinciale of gemeentelijke subsidies instandgehouden omwille van hun monumentale waarde. Men kan zich afvragen of er geen gesprekken moeten worden gevoerd over een herbestemming. De publicatie van de Stichting Vlaams Erfgoed is daar een belangrijk onderdeel van.

Ondertussen zijn er, onder meer op mijn vraag, verdere gesprekken met het Belgisch Bisschoppelijk Comité over administratieve, juridische en financiële aangelegenheden. De laatste vergadering vond plaats op 30 september. Daar kwamen thema's aan bod zoals de problematiek van het ministerie van Justitie en de omslachtige procedures, niet alleen inzake de beschermde monumenten maar ook inzake het beheer van het kerkelijke patrimonium. Voor deze vreselijke situatie moeten we in het kader van de conferentie die gisteren met haar werkzaamheden begon, een oplossing kunnen vinden. Terzake wordt nog steeds alles bepaald door het koninklijk besluit van 1824. We hebben aan de bisschoppen gevraagd of zij bereid zijn de vereenvoudiging van de procedure mee te ondersteunen. Dat zou ons reeds heel wat vooruit helpen.

We hebben ook formeel de vraag gesteld of het niet mogelijk was om, binnen de Vlaamse kerkgemeenschap en de afspraken van de bisdommen, één aanspreekpunt op Vlaams niveau te krijgen. Zo kunnen we vermijden het gesprek steeds in een andere teneur te moeten voeren, afhankelijk van

Sauwens

het feit of het om een vicaris, bisschop, lokale pastoor of deken gaat.

Verder hebben we ook een inventarisatie van het lokale kunstbezit gevraagd. Dan gaat het veeleer over het roerend erfgoed. We hebben wel een vrij goed overzicht van de gebouwen, maar daarnaast is er nog een enorm erfgoed. Dat behoort wel tot de bevoegdheid van de minister van Cultuur.

Men zal zich over deze vragen beraden. Er werd afgesproken om mekaar rond half november opnieuw te ontmoeten. We werken daar aan voort.

Het is inderdaad mijn bedoeling een algemene benadering te creëren. Ik laat het over aan het oordeel van het parlement of dit in de parlementaire werkgroep of in deze commissie moet worden besproken. Ik zal bij de begrotingsbesprekingen en de voorstelling van de beleidsnota een aanzet tot oplossing proberen te geven.

Mijnheer Loones, ik wil dit inderdaad ruimer zien. Een derde van het kerkelijk patrimonium is beschermd. Het resterende deel zorgt voor een voortdurende zorg inzake financiering en instandhouding. Sommigen hebben het over herbestemming. Ik zeg niet dat Vlaanderen moet bepalen wat er tot in de kleinste dorpen moet gebeuren, maar we moeten de lokale besturen en de kerkfabrieken een kader aanbieden voor de zoektocht naar herbestemming en de mogelijke co-financiering daarvan.

Er werd hier verwezen naar Nederlandse voorbeelden. In Nederland kwam deze discussie veel vroeger op gang. Dat dit hier nu pas aan bod komt, is niet erg : die kerken hadden heel duidelijk een functie. Ik herinner me dat het afscheid van mijn toenmalige Nederlandse collega van Verkeer en Waterstaat plaatsvond in de Grote Kerk in Den Haag. Niemand had daar problemen mee.

Het is wel duidelijk dat er afspraken moeten worden gemaakt met de verantwoordelijken voor de eredienst, rekening houdend met de historische kwaliteit van het gebouw, de oprichters ervan en de bedoelingen van de eredienst. De zoektocht naar herbestemming moet er vooral een zijn naar kwaliteit.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Er zijn een aantal positieve sig-

nalen. Ik heb al verwezen naar de uitspraken van de bisschop van West-Vlaanderen, en ook landelijk zouden de bisdommen bereid zijn om de discussie aan te gaan.

In sommige zeer vrijzinnige middens leeft nog steeds de overtuiging dat moet worden geraakt aan dat kerkelijk patrimonium, en dat de overheid bepaalde zaken moet opleggen. Het lijkt me dat de geesten in een vrij korte tijdspanne zeer sterk zijn geëvolueerd. De discussies hierover in de gemeenteraden in mijn streek laaien soms nogal hoog op. In West-Vlaanderen zitten bepaalde partijen meestal in de oppositie, en andere in de meerderheid. Die discussie heeft doorgaans niets te maken met ideologie of geloofsovertuiging, maar met de kostprijs voor de lokale gemeenschap.

Mevrouw Van Hecke heeft terecht gezegd dat het de verdienste is van de heer Martens dat deze discussie op gang werd gebracht. Er zijn terzake dus een aantal afspraken gemaakt. Ik verneem met genoegen van de minister, die het beleid van minister Martens voortzet, dat er half november opnieuw gesprekken worden gevoerd. Het debat over deze problematiek moet op een zeer serene wijze worden gevoerd. Ik behoor wel niet tot deze commissie, maar kan u wel zeggen dat de SP-fractie daar zeker toe bereid is. Ik verheug me erover dat ook de minister aan de kar wil trekken. Ik zeg het nogmaals : een akkoord over een herbestemming voor kerken en pastorieën moet op een serene wijze gebeuren met respect voor het religieuze karakter ervan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse Vereniging Hengelsport Verbonden (VVHV)

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse Vereniging Hengelsport Verbonden (VVHV).

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Vlaamse Sportraad plaatste in zijn advies van 6 juni van dit jaar de hengelsport niet langer op de lijst van sporttakken. Sinds 1980 is de Vlaamse Vereniging Hengelsport Verbonden de enige erkende en gesubsidieerde landelijke georganiseerde sportvereniging voor hengelsport. Het Vlaams Verbond voor Hengelsport vertegenwoordigt zo'n 350 hengelsportclubs en organiseert wekelijks een vijftigtal wedstrijden voor 15.000 leden. Het beschikt momenteel over vijf gesubsidieerde medewerkers.

In tegenstelling tot de Waalse zustervereniging die wel nog wordt gesubsidieerd, wordt de Vlaamse Hengelsportvereniging niet langer door Bloso gefinancierd. Een van de gevolgen is dat quasi uitsluitend Waalse hengelaars de Belgische ploegen die naar Europese en wereldkampioenschappen worden gestuurd, zullen bemannen. De Vlaamse hengelaars zullen alle kosten immers zelf moeten betalen.

Bovendien zal naast het competitieve ook het recreatieve aspect van de hengelsport zwaar te lijden hebben wanneer de subsidiëring wordt stopgezet. Alles zal opnieuw op vrijwillige basis moeten gebeuren, wat totaal onmogelijk is. Het organiseren van meer dan duizend wedstrijden per jaar, het verzorgen van jeugdinitiatieven, het geven van vormings- en opleidingscursussen, alles komt op de helling te staan.

Tevens heeft het Vlaams Hengelsportverbond overeenkomsten afgesloten die plotseling niet langer worden gesubsidieerd maar wel blijven doorlopen.

Mijnheer de minister, zonder de nodige subsidies is de hengelsport als competitiesport in Vlaanderen niet leefbaar. Mijn vraag is dan ook zeer concreet. Hebt u al initiatieven genomen om de hengelsport opnieuw het statuut van sport te geven zodat de Vlaamse Vereniging Hengelsport Verbonden net zoals in het verleden, kan worden erkend en gesubsidieerd ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik stel vast dat de heer Huybrechts de brief heeft voorgelezen die we allen hebben ontvangen van de hengelsportfederatie.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer Denys, wie belet u om hetzelfde te doen ? Waarom verwijt u me dat ik die brief voorlees ?

De heer André Denys : Ik verwijt u niets. Dit stelt ons, politici alleen voor een fundamentele keuze : ofwel dienen we het algemeen Vlaams sportbelang, ofwel treden we op als lobbyist voor een of andere federatie.

Mijnheer Huybrechts, ik weet niet of u tijdens de vorige regeerperiode het debat over sport hebt meegemaakt. Deze discussie vond plaats naar aanleiding van een strategisch plan voor Vlaanderen en de discussie over het decreet voor de sportfederaties. Daarbij werd opgemerkt dat het subsidiëringssysteem van de sportfederaties mank liep om twee redenen. Enerzijds kende het een te verzuilde aanpak en anderzijds was het teveel versnipperd, in die zin dat sommige organisaties de sportdoelstelling niet verwoordden zoals weergegeven in het strategisch plan voor Vlaanderen.

Als er een positief punt is opgenomen in het decreet over de sportfederaties, dan is het dat men de moed heeft gehad om een advies in te winnen over wat sport wel en niet is. Dit noemt men de aflijning van het sporttakkenbeleid. De Vlaamse Sportraad heeft een lijst opgemaakt over wat wel en wat niet als sporttak wordt beschouwd. Wanneer we met onze subsidies een algemeen sportbeleid willen voeren, dan moeten we ons daarbij neerleggen.

De tweede vraag is of sporten die daarbuiten vallen – de volkssporten, zoals de hengelsport – gesubsidieerd moeten worden. Ik pleit ervoor dat we de lijst zouden volgen van de Vlaamse Sportraad. Dan is er nog de discussie of de volkssporten, die verzameld zijn in een overkoepelend geheel, moeten worden gesubsidieerd. Ik pleit daarvoor. Daarvoor moet men nagaan hoe de volkssporten die uit de boot vallen, binnen een ander concept kunnen worden gefinancierd.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me grotendeels aan bij de uiteenzetting van de heer Denys. Bij de oprichting van de Vlaamse Sportraad hebben we beslist dat er een onafhankelijk orgaan moest komen met de nodige deskundigheid. De Vlaamse Sportraad heeft de Hoge Raad voor de Sport vervangen. Ik denk dat de Sportraad ondertussen heeft bewezen dat hij grondige adviezen uitbrengt. Wanneer we nu twijfel zaaien over een advies van de Sportraad zetten we de deur open om terug te keren naar het oude systeem. Wanneer we niet weerstaan aan de druk om te lob-

Van Nieuwkerke

byen, dan hadden we dat fundamenteel debat niet moeten voeren en dan komt er ook geen nieuw sportbeleid.

Een aantal andere federaties vallen ook uit de boot. Dat is een normaal gevolg van de beleidskeuzes die worden gemaakt. Die federaties hebben natuurlijk hun waarde, maar op een ander vlak. Daarom ga ik akkoord om te zoeken naar alternatieven. De versnipperde volkssportconfederatie eet nu reeds uit verschillende ruiven. Op Vlaams niveau kan worden onderzocht waar de federaties beter thuishoren.

Vroeger ijverden we voor het vastleggen van een definitie van sport. We dienen ons aan die zuivere definitie te houden, en de politieke moed op te brengen om de ingeslagen weg te blijven volgen. *(Opmerking van de heer Pieter Huybrechts)*

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer Denys, dit staat los van de discussie. Het probleem blijft echter bestaan : waarom wordt de hengelsport, die de sport van de kleine man is, niet als sport beschouwd ?

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik begrijp niet goed dat de heer Huybrechts zich beroept op de Waalse hengelsportvereniging. Het doet er niet toe of die wel of niet door Adeps wordt gefinancierd. En de vraag of de Vlaamse hengelsportverenigingen zich Belgisch moeten profileren, raakt me helemaal niet.

Ik kan de heer Denys wel volgen dat er in iets voorzien moet worden voor de volkssporten. Voor 1980 bestond er inderdaad geen georganiseerde hengelsport. Ik heb informatie ontvangen van de hengelsportvereniging. Het voortbestaan ervan hangt nauw samen met een subsidiëring. Het is natuurlijk de vraag of dit moet gebeuren via de middelen voor Sport.

Het gaat om een soort sport, meer bepaald een volkssport. Hengelen is inderdaad veeleer van recreatieve aard, maar is zeker niet steeds een passieve sport. Door deze volkssport wordt heel wat stress afgebouwd bij een categorie mensen die een bepaalde leeftijd hebben bereikt waardoor het beoefenen van een actieve sport minder is aangewezen. De hengelsport kan voor de 15.000 leden inderdaad stress reduceren, en draagt bijgevolg een steentje bij aan het algemeen welzijn. Sport staat immers voor een gezonde mens in een gezond li-

chaam. Ik ben ervan overtuigd dat de hengelsport daartoe bijdraagt.

Ik heb de discussie tijdens de vorige zittingsperiode niet meegemaakt, maar ik weet dat een aantal zaken telkens weer uit de boot vallen. Ik denk bijvoorbeeld aan het educatief theater. Ook dat wordt niet gesubsidieerd, noch door Onderwijs omdat het theater is, noch door Cultuur omdat het educatief is. Dat kan niet langer. Ook dergelijke organisaties hebben recht op erkenning en subsidiëring. Daarom wil ik de heer Huybrechts steunen.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, deze vraag om uitleg gaat slechts over één federatie die niet voorkomt op de lijst met sporttakken. De minister van Sport zal moeten antwoorden in welke mate het advies van de Vlaamse Sportraad wordt gevolgd inzake alle federaties. Het gaat immers niet enkel om hengelaars.

Ook als het advies slechts gedeeltelijk wordt gevolgd, zullen een aantal federaties niet op de lijst voorkomen. Toch zijn de meeste van maatschappelijk belang voor de recreatie en vrijetijdsbesteding. Wordt overwogen om via een decreet in een alternatief, een soort vangnet, te voorzien ? Ik sluit me dus aan bij het voorstel van de heer Denys.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, ik zou zeer kort kunnen antwoorden dat een minister nooit mag worden ondervraagd over zijn intenties. Het probleem is echter reuzengroot. Voor beide kanten van de medaille kunnen pleidooien worden gehouden.

Ik heb de voorbije maanden ook heel veel gediscussieerd met mijn medewerkers, mensen van de sportfederatie, en mensen van de Vlaamse Sportraad, over wat sport is en welke sportieve activiteiten door de overheid erkend en gesubsidieerd moeten worden. De Vlaamse Sportraad heeft een definitie gegeven van sport. Het zijn : 'fysieke activiteiten met een gereguleerde organisatie, met cardio-vasculair- of trainingseffect die een persoon in gezonde, milieuvriendelijke, ethisch en medisch verantwoorde omstandigheden verricht'.

Een aantal activiteiten die niet in die definitie pasten, maar toch worden aanvaard voor de Olympische Spelen, hebben we opnieuw in de lijst opgenomen. Het gaat immers om erkende olympische dis-

Sauwens

ciplines. Ik wil het debat hierover niet voeren, want het grenst aan een filosofische discussie.

Intussen blijken de beoefenaars van een aantal ontspannende activiteiten, waaronder hengelen, bollen en biljarten, die in de volksmond sport worden genoemd, denigrerend te praten over wat zij de zweetsporten noemen. De ene houdt dus van behendigheidssporten, terwijl de andere dweept met run-for-your-life toestanden waarbij hij tot het uiterste van zijn fysieke mogelijkheden gaat om cardiovasculaire effecten te bekomen.

De vraag is dus van welke definitie we moeten vertrekken. Ik kan u verzekeren dat ik de wil van de decreetgever om via een meer selectief beleid aan een echt sportbeleid te doen, zal naleven in mijn voorstel, dit teneinde de schaarse middelen niet te verkrumelen. We moeten er ons ook voor hoeden niet met een bijna idealistische en licht elitaire visie op de sport een aantal in competitieverband gespeelde sportactiviteiten en vaak als volkssporten gecatalogeerde ontspanningsvormen af te stoten. Daardoor zouden de betreffende federaties binnen de kortste keren financieel worden drooggelegd terwijl er nog geen alternatief voorhanden is.

Ik weet nog niet hoe dit moet worden opgelost. Dit moet binnen de regering worden besproken. Ik verwijs in dit verband ook naar mijn antwoord op de vraag van de heer Coens met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten van het decreet op de sportfederaties, waarin het sporttakkenbeleid duidelijk thuis hoort.

Ik heb ook bijzonder veel respect voor de adviezen van de Vlaamse Sportraad. Het is dan ook niet onmogelijk dat ik een kleine en tijdelijke uitzondering aan de regering zou voorleggen om een overgangsfase te creëren voor de activiteiten van deze federaties. Waar zouden we immers het lef vandaan halen om dit plotseling van de ene dag op de andere als onbelangrijk te beschouwen ?

Ik heb trouwens in het programmadecreet een decreetsbepaling opgenomen om enkele organisaties te helpen overleven. Ik denk bijvoorbeeld aan de Vlaamse universitaire sportfederaties die heel wat activiteiten organiseren, maar die het gevaar lopen op 1 januari plotseling zonder enige subsidiëring te vallen. We moeten dit bij de begrotingsbespreking aan bod laten komen.

Ik hoop u hieromtrent over enkele weken volledige duidelijkheid te kunnen verschaffen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Ik dank de minister voor zijn antwoord en kan enkel beamen wat hij zelf heeft gezegd : bepaalde bonden worden in onmogelijke situaties gebracht, terwijl er geen enkel alternatief voorhanden is. Ik hoop dat hij zo snel mogelijk zijn belofte waarmaakt om andere middelen aan te reiken. We zullen daar in ieder geval nauwlettend op toezien.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De minister zegt dat hij het decreet op de sportfederaties in werking zal laten treden. Ik heb een aantal bezwaren tegen dit decreet, maar begrijp ook dat er een vacuüm zou ontstaan als het niet in werking zou treden. We zouden dan immers moeten terugvallen op een ouder decreet dat nog veel slechter is. Men moet het dan echter wel in al zijn aspecten in werking laten treden.

Met dit decreet wordt een opdracht gegeven aan een adviesraad om te definiëren wat het sporttakkenbeleid is. We zullen het initiatief nemen om een aantal aspecten, bijvoorbeeld inzake de verzuiling, aan te passen. We zijn het eens met 80 percent van de inhoud van het decreet, maar vinden dat het te detaillistisch is en dat het te weinig de verzuiling aanpakt.

Het is niet mogelijk het decreet in werking te laten treden, en er tegelijk een stuk dat er werd uitgehaald, bij te voegen. Dat is geen goede manier van werken. Het zou beter zijn zo vlug mogelijk te zoeken naar een ander kanaal om de volkssporten te subsidiëren. Dat kan niet als overgangsmaatregel bij het decreet worden gevoegd. De doelstelling van het sportbeleid is immers verschillend van die van de recreatieve volkssporten. Er moet gezocht worden naar een andere oplossing.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Ook ik wil pleiten voor een transparant beleid. Ik deel de bekommernis van de minister dat onder andere de volkssporten tijdelijk in moeilijkheden verkeren.

Het decreet voorziet in overgangsmaatregelen voor de personeelssubsidies en in een afbouw van

Van Nieuwkerke

het personeel. Voor de werkingssubsidies is er een andere regeling. Toch pleit ik ervoor dat zo vlug mogelijk zou worden onderzocht of federaties die nu buiten de principes van het decreet vallen, in een ander departement kunnen worden ondergebracht. Ik twijfel er niet aan dat u uw federale collega's ervan kunt overtuigen dat deze federaties wel relevant zijn, al horen ze niet thuis in de sport.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 13.13 uur.*
